

lade til Sparekassebestyrelserne selv at administrere paa den Maade, som de anse for heldig for den Kreds, de virke i. Der er en anden Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg maafe med Ændringer ogsaa kunde finde heldig. Det er med Hensyn til Valget af Sparekassernes Bestyrelse. Det er mig bekendt, at i de ældre blandt de mange større Sparekasser foregaar Valget af Bestyrelse paa den Maade, at, naar et Bestyrelsesmedlem udtræder ved Fraflytning eller Dødsfald, udnævne eller tilkalde de tilbageblevne Bestyrelsesmedlemmer et nyt Medlem i Stedet for det udtraadte. Jeg vil dertil sige, at, saa vidt mig bekendt er der ikke forekommet uheldige Følger efter noget saadant Valg — det skal siges til Sparekassebestyrelsernes Nøs —, men paa den anden Side forekommer det mig, at det vil være i Sparekassernes og navnlig i Bestyrelsernes velforstaaede Interesse, at de blive fritagne for det Skin, som absolut maa hvile over dem, idet det faar Udseende af, at det er et vist bestemt lille Parti, som holder sig sammen og som vil regjere og administrere. Jeg siger, at dette Skin er ikke heldigt i en Forretning som denne. Med Hensyn til Antallet af Medlemmer, da anser jeg dette Spørgsmaal for underordnet, og for mig kan det være godt, om der ogsaa er saa Medlemmer, thi jeg kan ikke afgjøre, hvorvidt mange eller saa Medlemmer er det Bedste. Derfor som man vil slaa det fast i en Lov, saa mener jeg, at det er et Spørgsmaal, som neppe kan afgjøres tilfredsstillende ved en almindelig Regel. — Det vil altsaa fremgaa af min Betragtning, at jeg har meget stor Betænkelighed ved at gaa med til Bestemmelser, som vedrøre Sparekassernes indre Administration, og jeg maa da især være enig med den arede sidste Tale: med Hensyn til Bestemmelsen om Indlaansrentens Fastsættelse, som jeg paa det Allerbestemteste maa modsætte mig.

Schlegel: Den indgaaende Behandling, som dette Lovforslag har faaet, gjør det muligt for mig at indskrænke mig til forholdsvis korte Bemærkninger. Jeg ønsker i dette Lovforslag ligesom i det Hele overalt, hvor det er muligt, at hævde det Princip, at de lokale Myndigheder og lokale Foreninger skulle have den størst mulige Frihed og Selvstændighed, da jeg tror, at det er Betingelsen for, at de kunne virke til Gavn. Naar det desuagtet, hvad jeg ikke kan mistjende, er nødvendigt at træffe kontrollerende Bestemmelser, saa er det en Følge af, hvad jeg her har nævnt, at jeg ønsker, at disse kontrollerende Bestemmelser skulle være saa lidt generende som muligt for Be-

styrelserne, medens de paa den anden Side maa afgive den størst mulige Garanti; thi der vilde ganske vist, forekommer det mig, Intet være uheldigere, end om en Kontrol, som ofte maafe kan være temmelig smaalig, skulde bevirke, at man fordrev de mange hæderlige og ansætte Mænd, som hidtil have staaet i Spidsen for Sparekasseinstitutionen, og fastede Sparekassernes Bestyrelse hen til en mindre ansat Klasse, som tog sig Kontrollen mere let. Det vilde være en høist sørgelig Forandring i vore Forhold, om vi, i Stedet for at vi nu, da vi ingen Lov have, have, jeg tør næsten sige, lutter hæderlige og ansætte Bestyrelser, fik en rigtig god Lov, men daarligere Bestyrelser. Det forekommer mig derfor, at det, hvorpaa Hovedopmærksomheden maa henvendes, er det Spørgsmaal, om den Kontrol, som her indføres, ikke paa enkelte Steder gaar Bestyrelserne lidt vel nær, saa at man tør befrygte, at det vil lede til Bæmskeligheder. Jeg skal derfor tillade mig ganske kort at gennemgaa nogle enkelte af de Punkter, som for Næsten i det Hele taget have været Gjensstand for Behandling. Jeg mener, at de Bestemmelser, der skulde vedtages, skulde være saadanne, som enhver sund og fornuftig Bestyrelse af sig selv vilde vedtage, saadanne altsaa at en sund Bestyrelse aldrig kunde blive generet af, at Loven siger, at saaldes skal det være, og at kun en daarlig og usund Bestyrelse — og en saadan bør vi jo ikke have nogen Medlidenshed med — kunde blive generet deraf. Der skal altsaa være saa faa Regler som mulig, men de Regler, der er, bør man naturligvis holde. Jeg skal nu tillade mig at sige, at jeg sympatijiserer med, hvad der er blevet udtalt angaaende Antallet af Bestyrelsernes Medlemmer, idet jeg ikke finder, at der er nogen som helst Grund til dette store Antal Medlemmer. Jeg tror, at det ofte kan føre til, at man vil have Bæmskelighed ved at finde 9 Medlemmer, som man synes om, og som man vil arbejde sammen med, og saa nødes man jo til at tage nogle, som man ikke synes om og ikke vil arbejde sammen med. Følgen deraf bliver da den, at man slet ikke kommer ind i Bestyrelsen; men saa træde Andre ind, og saa bliver det jo i alt Fald en ganske anden Klasse Mennesker, der kommer til. Forsørrigt er det blevet sagt, at saa Medlemmer kunne bestyre en Kasse lige saa godt som mange, og det forekommer mig heller ikke, at det kommer Regjeringen ved, om der er mange; men hvad der kommer Regjeringen ved, er, at der er saa mange, at man har nogen Garanti for, at det bliver en ordenlig Bestyrelse, og det kan